

18. 6. 2020

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Německé soudy zaujaly zamítavý postoj vůči kolektivnímu vymáhání nároků

V uplynulých měsících byla v Německu vydána dvě zásadní rozhodnutí, ve kterých německé soudy projeví svůj negativní postoj ke kolektivnímu vymáhání nároků na náhradu škody. V obou případech se jedná o významné kauzy, v nichž se poškození domáhají náhrady škody o objemu v řádech milionů eur, a ve kterých mohou mít zamítavá rozhodnutí soudů zásadní vliv na šanci poškozených úspěšně vymoci své nároky.

První negativní rozhodnutí bylo vydáno Mnichovským zemským soudem dne 7. 2. 2020 ve věci náhrady škody klientům společnosti Financialright claims GmbH, která jim vznikla tím, že nakupovali nákladní vozidla předražená v důsledku existence kartelu výrobců nákladních vozidel. O existenci tzv. „Truck cartelu“ bylo závazně rozhodnuto Evropskou Komisí již v roce 2016[1].

V předmětném rozsudku mnichovský soud rozhodl, že žaloba je nedůvodná, protože žalobce (tedy společnost financialright claims GmbH) není v tomto sporu aktivně legitimován, neboť smlouvy o postoupení pohledávek, které tato společnost uzavřela se svými klienty, jsou neplatné. [2]

Neplatnost smluv shledal mnichovský soud hned ze dvou důvodů.

Jako první vytkl soud společnosti Financialright claims GmbH, že přestože postupovala dle zákona o mimosoudních právních službách (Rechtsdienstleistungsgesetz - „RDG“), vztah společnosti s klienty byl koncipován přímo pro soudní vymáhání nároků. Toto tvrzení soud opřel jak o samotné znění smlouvy, tak i o takové důkazy, jako byly například webové stránky společnosti financialright claims GmbH.

Druhým důvodem, pro který byly smlouvy prohlášeny za neplatné, byl rozpor se čl. 4 RDG, dle kterého nemohou být poskytovány takové právní služby, které by mohly mít přímý vliv na splnění jiné povinnosti, pokud by tím bylo ohroženo řádné plnění právní služby.

Mnichovský soud shledal, že právní služby poskytované společností financialright claims GmbH jsou v rozporu s předmětným ustanovením, a tedy nemohou být poskytovány. Druhé zamítavé rozhodnutí z Německa bylo vydáno Zemským soudem v Hannoveru dne 15. 5. 2020. Podobně jako v prvním případě, i zde se jednalo o vymáhání nároku na náhradu škody v důsledku působení kartelu. V daném případě šlo o tzv. Zuckerkartell, tedy kartel výrobců cukru. Za poškozené obchodníky v dané věci měla jejich nároky vymáhat společnost Kaufland Foundation.

Hannoverský soud, stejně jako soud v Mnichově, nicméně rozhodl, že Kaufland Foundation není aktivně legitimována k podání žaloby. Dle dostupných informací byla hlavním důvodem neplatnosti smluv zejména skutečnost, že na žalobce se nepřesunula veškerá ekonomická rizika související s vymáháním pohledávky, což odporuje principům kolektivního sběru pohledávek dle RDG zákona. Dalším důvodem, pro který hannoverský soud shledal smlouvy neplatnými, je, stejně jako v případě soudu v Mnichově, že žalobce se dostatečně nepokusil uzavřít mimosoudní dohodu, ale namísto toho od začátku mířil k podání žaloby.[3]

Oba výše uvedené případy mají ve své podstatě společné dva rysy.

Za prvé, což je důležité zejména pro poškozené v daných kauzách, smlouvy o postoupení pohledávky byly soudy prohlášeny za neplatné. K postoupení a následnému uplatnění nároku poškozených tak nikdy nedošlo, a proto nedošlo ani zastavení plynutí promlčecí lhůty. Nároky klientů, kteří je chtěli prostřednictvím společností Financialright claims GmbH a Kaufland Foundation uplatnit, tak stále podléhají riziku promlčení.

Za druhé nám tato dvě rozhodnutí jasně ukázala, že německé soudy a legislativa nejsou příliš nakloněny kolektivnímu vymáhání pohledávek. Pro to, aby vůbec byly platně uzavřeny smlouvy o postoupení pohledávek na vymáhající subjekt, je totiž nutné se podřídit velice přísným a náročným pravidlům německého RDG zákona. Rozpor s tímto zákonem, dle aktuální soudní praxe, má za následek neplatnost postoupení a žaloby jsou pak zamítány.

Výše uvedené problémy se týkají pouze poškozených, kteří se rozhodli uplatňovat své nároky v Německu, dle německého práva. Oba zmíněné případy nám jasně ukazují, že cesta vedoucí přes německou legislativu je velice komplikovaná a zdlouhavá, a proto je zcela na místě si položit otázku, zda není možné si vybrat cestu jinou. Výběr nepochybně zůstává široký, přeci jenom se k postupování pohledávek mnohé evropské jurisdikce staví o poznání příznivěji - za příklad nám může sloužit například ta nizozemská.

Mgr. Ondřej Tyleček,
partner

Ondřej Drahorád,
právní asistent

[LitFin s.r.o.](#)

LIT·FIN
LITIGATION FINANCIERS

V Jirchářích 147/3
110 00 Praha 1 -Nové Město

Tel.: +420 606 286 589
e-mail: info@litfin.cz

[1] K dispozici >>> [zde](#).

[2] K dispozici >>> [zde](#).

[3] K dispozici >>> [zde](#).

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Zneužití práva na přístup podle GDPR](#)
- [Doručování soudních písemností ze zahraničí do ČR](#)
- [Novinky z české a evropské regulace finančních institucí za měsíc únor 2026](#)
- [Digital Fairness Act a influencer marketing - cesta ke konci roztržtění regulace?](#)
- [Novinky z české a evropské regulace finančních institucí za měsíc leden 2026](#)
- [IATA Travel & Cargo akreditace v letectví - v čem spočívají její výhody?](#)
- [Digital Omnibus o AI: návrh nařízení o zjednodušení pravidel pro umělou inteligenci](#)
- [Rozhodčí nálezy vydané ruskými rozhodčími soudy a jejich uznání a výkon na území EU](#)
- [Environmentální tvrzení společností v hledáčku EU: Jak se vyhnout greenwashingu a obstát v nové regulaci?](#)
- [AIFMD II v České republice: Schvalovací proces a co čeká investiční společnosti](#)
- [Novinky z české a evropské regulace finančních institucí za měsíc prosinec 2025](#)